

31980L0215

L 47/4

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1980 2 21

TARYBOS DIREKTYVA**1980 m. sausio 22 d.****dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai mėsos produktais**

(80/215/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 ir 100 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,kadangi 1976 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 77/99/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai mėsos produktais ⁽²⁾, taikoma nuo 1979 m. liepos 1 d.;

kadangi minėtos direktyvos įgyvendinimas neduos norimų rezultatų, kol Bendrijos vidaus prekybą trikdydys skirtingi valstybių narių gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi mėsos produktams; kadangi, visų pirma siekiant pašalinti tokius skirtingumus, reikėtų nustatyti bendras šios srities nuostatas;

kadangi, siekiant išvengti epizootinių ligų plitimo per mėsos produktus, turėtų būti nustatyta, kad mėsa, iš kurios gaminami tokie mėsos produktai, atitiktų šviežiai mėsai taikomas gyvūnų sveikatos nuostatas;

kadangi turėtų būti imtasi priemonių, kad mėsos produktai, kurie neatitinka Bendrijos taisyklių, nebūtų žymimi sveikumo ženklu, kuris numatytas šiose taisyklėse;

kadangi tuo atveju, kai mėsa yra specialiai apdorota visiškai sunaikinant ligų, kuriomis gali užsikrėsti gyvuliai, bakterijas, toks apdorojimas turėtų būti nurodytas kartu su mėsos produktais pateikiamame veterinarijos sertifikate;

kadangi valstybėms narėms turi būti suteikta teisė neišleisti savo teritorijoje į laisvą apyvartą mėsos produktų, kuriuose aptikta užkrečiamosios arba infekcinės ligos bakterijų arba kurie neatitinka Bendrijos sveikatos nuostatų;

kadangi siuntėjui arba jo atstovui pareikalavus tokie mėsos produktai turėtų būti jam gražinti, nebent to nebūtų galima padaryti dėl priežasčių, susijusių su sveikata;

kadangi tam, kad siuntėjas arba jo atstovas ir tam tikrais atvejais šalies, iš kurios siunčiamas kroviny, kompetentingos institucijos galėtų įvertinti jiems taikomų draudimų arba apribojimų pagrįstumą, jie turėtų būti informuoti apie tokių draudimų ir apribojimų priežastis;

kadangi, kilus ginčui tarp siuntėjo ir paskirties šalies kompetentingų institucijų dėl draudimo arba apribojimo pagrįstumo, siuntėjui turėtų būti suteikta galimybė prašyti veterinarijos eksperto nuomonės;

kadangi valstybėms narėms turi būti suteikta teisė uždrausti įvežti į savo teritorijas tam tikrų mėsos produktų iš valstybės narės, kurioje prasidėjo epizootinės ligos protrūkis; kadangi, nelygu epizootinės ligos kilmė ir pobūdis, šis draudimas gali būti taikomas arba mėsos produktams, kurie vežami iš tam tikros eksportuojančios šalies teritorijos dalies, arba tiems, kurie įvežami iš visos jos teritorijos; kadangi, valstybės narės teritorijoje kilus užkrečiamųjų arba infekcinių ligų protrūkiui, turi būti skubiai imtasi atitinkamų kontrolės priemonių; kadangi visoje Bendrijoje turėtų būti vienodai vertinami tokių ligų keliami pavojai ir būtinos apsaugos priemonės;

kadangi, siekiant palengvinti numatytų nuostatų įgyvendinimą, turėtų būti nustatyta valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo Veterinarijos nuolatiniame komitete, įkurtame 1968 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu ⁽³⁾, tvarka,⁽¹⁾ OL C 114, 1971 11 11, p. 40.⁽²⁾ OL L 26, 1977 1 31, p. 85.⁽³⁾ OL L 255, 1968 10 28, p. 23.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje pateikiami gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi prekybai mėsos produktais Bendrijos viduje.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje, kur tinka, taikomos sąvokos, pateiktos 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/461/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa⁽¹⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 78/54/EEB⁽²⁾, ir Direktyvos 77/99/EEB 2 straipsnyje.

Iki tol, kol Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vienbalsiai pakeis ribas, nurodytas Direktyvos 77/99/EEB A priedo V skyriaus 27 dalies b punkte, ilgą laiką natūraliai fermentuoti ir brandinti produktai laikomi visiškai apdorotais.

3 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad Bendrijos vidaus prekybai skirti mėsos produktai yra gaminami:

- iš šviežios mėsos arba su ja, nurodytos 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 64/433/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai šviežia mėsa⁽³⁾, su paskutiniiais pakeitimais, padarytais Direktyva 75/379/EEB⁽⁴⁾, 1 straipsnyje ir atitinkančios gyvūnų sveikatos reikalavimus, išdėstytus Direktyvos 72/461/EEB 3 ir 4 straipsniuose,
- iš šviežios mėsos arba su ja, nurodytos 1972 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvos 72/462/EEB dėl sveikatos ir veterinarinio patikrinimo problemų, importuojant galvijus ir kiaules bei šviežią mėsą iš trečiųjų šalių⁽⁵⁾, su paskutiniiais pakeitimais, padarytais Direktyva 77/98/EEB⁽⁶⁾, 2 straipsnio a punkte ir atitinkančios gyvūnų sveikatos reikalavimus, numatytus Direktyvoje 72/462/EEB.

4 straipsnis

1. Nukrypstant nuo 3 straipsnio pirmosios įtraukos nuostatų ir laikantis 2 dalies nuostatų, mėsos produktai gali būti skirti Bendrijos vidaus prekybai, jeigu jie visi arba iš dalies yra paga-

minti iš šviežios mėsos arba su ja, kaip nustatyta Direktyvos 64/433/EEB 1 straipsnyje, atitinka Direktyvos 72/461/EEB 5a straipsnyje numatytus reikalavimus ir, be to, jeigu jie yra apdoroti vienu iš šių būdų:

- a) terminiu apdorojimu – hermetiškuose konteineriuose, kai F_c yra 3,00 arba daugiau;
- b) jei yra pagaminti iš galvijų, laikomų neužkrėstuose ūkiuose, kuriems galioja Direktyvos 64/432/EEB 3 straipsnio 2 dalies b punkte išdėstytos draudimo priemonės, šviežios mėsos:
 - i) terminiu apdorojimu, tačiau kitu būdu nei nurodyta a punkte, padidinus vidaus temperatūrą bent iki 70° C, arba
 - ii) kumpius su kaulais ar be jų, sveriančius ne mažiau kaip 5,5 kg, – natūraliai fermentuojant ir brandinant ne trumpiau kaip devynis mėnesius, jeigu jų:
 - a_w yra ne didesnis kaip 0,93,
 - pH ne didesnis kaip 6.

2. Valstybės narės užtikrina, kad:

- a) 1 dalyje nurodyta šviežia mėsa:
 - i) yra vežama ir laikoma atskirai nuo 3 straipsnyje minimos šviežios mėsos arba ne vienu metu;
 - ii) naudojama taip, kad nepatektų į Bendrijos vidaus prekybai skirtus mėsos produktus, nenurodytus 1 dalyje;
- b) Direktyvos 77/99/EEB VIII skyriaus A priede nurodyto veterinarinio sertifikato dalyje „Produktų kilmė“, nepažeidžiant to sertifikato 3 išnašos nurodymų, būtų įrašyta: „Apdorota laikantis Direktyvos 80/215/EEB 4 straipsnio 1 dalies reikalavimų“.

5 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad mėsos produktams, kurie neatitinka 3 ir 4 straipsnių reikalavimų, nėra suteikiamas sveikumo ženklas, nurodytas Direktyvos 77/99/EEB A priedo VII skyriuje.

⁽¹⁾ OL L 302, 1972 12 31, p. 24.

⁽²⁾ OL L 16, 1978 1 20, p. 22.

⁽³⁾ OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64.

⁽⁴⁾ OL L 172, 1975 7 03, p. 17.

⁽⁵⁾ OL L 302, 1972 12 31, p. 28.

⁽⁶⁾ OL L 26, 1977 1 31, p. 81.

2. Nustačius, kad nesilaikoma 3 ir 4 straipsnių reikalavimų, paskirties šalis gali uždrausti išleisti mėsos produktus į apyvar tą savo teritorijoje.

3. Tokiu atveju siuntėjui arba jo atstovui pareikalavus paskirties šalis privalo leisti jam susigrąžinti mėsos produktų siuntą, jeigu tai neprieštarauja gyvūnų sveikatos reikalavimams.

4. Paskirties šalies kompetentinga institucija gali duoti nurodymą sunaikinti siuntą siuntėjo, gavėjo arba jų atstovų lėšomis valstybei neatlyginant jų išlaidų, jeigu draudžiama ją išleisti į apyvar tą, kaip nurodyta 2 dalyje, ir jeigu eksportuojanti šalis arba tranzitinė šalis neduoda leidimo grąžinti siuntų.

5. Apie sprendimus, kuriuos kompetentinga institucija priima remdamasi 2, 3 ir 4 dalių nuostatomis, turi būti pranešama siuntėjui arba jo atstovui, nurodant tokių sprendimų priežastis. Siuntėjo arba jo atstovo pageidavimu, šie sprendimai ir jų priėmimo priežastys turi būti nedelsiant pateikti raštu, nurodant galiojančių teisės aktų nuostatas dėl teisių gynimo priemonių, jų formų ir trukmės. Apie šiuos sprendimus būtina pranešti ir centrinei eksportuojančios šalies kompetentingai institucijai.

6 straipsnis

1. Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių galiojančiuose teisės aktuose numatytoms teisių gynimo priemonėms dėl kompetentingų institucijų sprendimų, apie kuriuos kalbama šioje direktyvoje.

2. Dėl mėsos produktų, kurių negalima išleisti į apyvar tą pagal 3 ir 4 straipsnius, valstybės narės suteikia siuntėjams teisę kreiptis į veterinarijos ekspertą.

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad prieš kompetentingoms institucijoms imantis bet kokių kitų priemonių, pvz., mėsos produktų naikinimo, veterinarijos ekspertui suteikiama galimybė nustatyti, ar laikytasi 3 ir 4 straipsnio reikalavimų.

Veterinarijos ekspertas turi būti valstybės narės, išskyrus eksportuojančią arba paskirties šalį, pilietis.

Valstybės narės siūlymu Komisija sudaro veterinarijos ekspertų, kuriems gali būti nurodyta teikti tokias išvadas, sąrašą. Pasitarusi su valstybėmis narėmis, ji parengia taikytinas bendrąsias taisykles, visų pirma, šių išvadų teikimo tvarką.

7 straipsnis

1. Kilus pavojui, kad gyvulių ligos gali paplisti įvežus mėsos produktus iš kitos valstybės narės į jos teritoriją, valstybė narė gali imtis šių priemonių:

a) kai kitoje valstybėje narėje kyla klasikinės snukio ir naugų ligos, klasikinio kiaulių maro arba Tešeno ligos protrūkis, iš tos valstybės narės teritorijos dalies, kurioje gyvuliai serga tokiomis ligomis, gali būti laikinai uždrausta įvežti produktus, pagamintus iš šioms ligoms imlių gyvulių mėsos, išskyrus tuos, kurie apdoroti vienu iš 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų būdų, arba jų įvežimas apribotas;

b) jeigu epizootinė gyvulių liga plačiai išplinta arba kyla kitos pavojingos užkrečiamosios arba infekcinės gyvulių ligos protrūkis, iš visos tos valstybės teritorijos gali būti laikinai uždrausta įvežti produktus, pagamintus iš šioms ligoms imlių gyvulių mėsos, arba jų įvežimas apribotas.

2. Kiekviena valstybė narė privalo nedelsdama informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją apie jos teritorijoje kilusį bet kurios iš 1 dalyje nurodytų ligų protrūkį ir priemones, kurių ji ėmėsi, kad jį sustabdytų. Be to, ji turi nedelsdama joms pranešti, kai liga išnyko.

3. Valstybė narė privalo nedelsdama informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją apie priemones, kurių ji ėmėsi laikydama 1 dalies reikalavimų, bei apie priemonių anuliavimą, nurodydama ir tokių veiksmų priežastis.

8 straipsnyje nurodyta tvarka gali būti priimtas sprendimas tokias priemones iš dalies pakeisti visų pirma siekiant derinti jas su kitų valstybių narių patvirtintomis priemonėmis, arba jas panaikinti.

4. Susidarius 1 dalyje apibūdintai padėčiai arba jei atrodytų, kad ir kitos valstybės narės turi taikyti priemones, kurių imtasi pagal minėtą dalį, kartu su bet kokiais jų pakeitimais, atliekamais remiantis 3 dalies reikalavimais, 8 straipsnyje nurodyta tvarka priimamos reikiamos nuostatos.

5. Rengiant 3 dalies antroje pastraipoje nurodytus pakeitimus arba 4 dalyje nurodytas nuostatas, ta pačia tvarka gali būti nuspręsta juos pritaikyti, atsižvelgiant į konkrečią ligą, konkrečių produktų apdoravimo būdus, naudojamos mėsos gavimo datą ir perdirbimo trukmę.

8 straipsnis

1. Tais atvejais, kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nurodytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu klausimą perduoda svarstyti Veterinarijos nuolatiniam komitetui (toliau – komitetas), įkurtam 1968 m. spalio 15 d. Tarybos sprendimu.

2. Komitete valstybių narių balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsoja.

3. Komisijos atstovas pateikia priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl šių priemonių pateikia per dvi dienas. Nuomonė patvirtinama 41 balsu dauguma.

4. Komisija patvirtina numatytas priemones, jei joms pritaria Komitetas, ir nedelsdama jas taiko. Kai priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepateikiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba priemones patvirtina kvalifikuota balsų dauguma.

Jei per 15 dienų nuo tos dienos, kai pasiūlymas buvo pateiktas Tarybai, ji priemonių nepatvirtina, pasiūlytas priemones patvirtina ir jas nedelsdama taiko Komisija, jei tos priemonės nebuvo atmetos Tarybos paprasta balsų dauguma.

9 straipsnis

8 straipsnis taikomas iki 1981 m. birželio 21 d.

10 straipsnis

Iki 1980 m. liepos 1 d. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nusprendžia įtraukti į šią direktyvą nuostatas dėl kiaulių maro, taikomas tam tikriems produktams, atsižvelgiant į priimtus sprendimus dėl Bendrijos vidaus prekybos šviežia kiaušiena.

11 straipsnis

1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nustato gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai šviežia paukštiena ir jos importui iš trečiųjų šalių.

2. Iki tol, kol įsigalios 1 dalyje minimos Bendrijos nuostatos, ir toliau taikomos Sutarties bendrąsias nuostatas atitinkančios nacionalinės gyvūnų sveikatą reglamentuojančios nuostatos, skirtos mėsos produktų, kurie visi arba jų dalis yra pagaminti iš šviežios paukštienos arba su ja, importui.

12 straipsnis

Iki tol, kol bus įgyvendintos Bendrijos direktyvos dėl gyvūnų sveikatos, susijusios su mėsos produktų, nenurodytų 11 straipsnio 2 dalyje, importu iš trečiųjų šalių, tų produktų importui taikytinos nacionalinės nuostatos nėra palankesnės už tas, kurios priimamos remiantis šia direktyva.

13 straipsnis

Valstybės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios:

- iki Direktyvos 72/462/EEB 3 straipsnio 2 dalies antrojeje pastraipoje nurodytos datos, įgyvendina 3 straipsnio antrosios įtraukos reikalavimus,
- iki ne vėliau kaip 1980 m. gruodžio 31 d. įgyvendina kitas šios direktyvos nuostatas,

ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1980 m. sausio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. MARCORA